

РЕШЕНИЕ

№ 1126

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **7625** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

С решение от 15.09.2010г. по НАХД № 727/2010 г. на Софийски районен съд (СРС),
НО, 98 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 0158/22.10.2009 год.,
издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (К.). С НП на
„Българска телекомуникационна компания” , е наложена имуществена санкция в
размер на 3000 лв., на основание чл.335 във вр. с чл.336 от Закона за електронните
съобщения (ЗЕС).

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от
санкционираното лице, с която се иска неговата отмяна като неправилно. Ответникът
по касационната жалба не изразява становище относно нейната допустимост и
основателност. Представителят на С градска прокуратура намира същата за
неоснователна.

Административен съд С. град, Девети касационен състав, след като се запозна с
обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и
становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и
тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна
страна:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице в
законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.
Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Девети касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Въз основа на установените обстоятелства по делото районният съд е формирал и изложил мотиви относно извършването на административно нарушение, които настоящият състав споделя изцяло: че от „Комар Инвестмънт” ООД на 16.02.2009г. е подадено заявление за пренасяне на номер пред даряващия доставчик „Б.”, като е поискано издаването на сертификат за пренасянето общо на 16 броя мобилни номера, като за 14 от тях, договорът е изтичал същият месец, а за другите два номера – през септември същата година, с оглед на което месечните такси стават предсрочно изискуеми, които дължими суми не са заплатени от дружеството с депозиране на заявлението, а в по-късен момент, като удостоверение за преносимост на всички мобилни номера е издадено на 12.03.2009г. Прието е, че извършеното представлява осъществяване на нарушение по чл.31,ал.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга, обн. ДВ бр. 8/25.01.2008г., с оглед на което и на основание чл. 335 ЗЕС законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството.

Приети са за законосъобразни мотивите на НП, че в чл. 30,ал.1 от посочените Функционални спецификации изчерпателно са уредени основанията за отказ от преносимост на мобилния номер, като при липса на предвидено основание, разпоредбата на чл. 31,ал.1 от същите спецификации предвижда задължение за даряващия доставчик, да издаде на потребителя "удостоверение за преносимост" в срок от 2 дни от подаване на заявлението.

Доводите, изложени в касационната жалба са аналогични на съображенията, изложени в жалбата против НП и районният съд ги е обсъдил в мотивите си, които настоящият състав споделя. Действително, Общите условия на "Б." са представени пред регулаторния орган - Комисията за регулиране на съобщенията и същите са одобрени. В тези условия е предвидено по т. 36, че при заявление за пренасяне на повече от един номер, Б. издава едно удостоверение за всички номера. Тази норма обаче не противоречи и не дерогира спазването на посочените разпоредби от Функционалните спецификации, издадени от Комисията за регулиране на съобщенията, както неправилно се твърди в касационната жалба. Разпоредбата на т.36 от Общите условия следва да се прилага в съответствие с разпоредбите на Функционалните спецификации - в случай, че по отношение на всички номера по заявлението не са налице основания за отказ, следва да се издаде в 2 дневния срок общо удостоверение за всички номера, но в случая на наличие на основание за отказ по част от заявените номера, разпоредбата на т.36 от общите условия е неприложима, тъй като не е налице нередовност на заявлението по отношение на всички номера в който случай следва да се издадат отделни удостоверения съответно 2-дни от

подаването за тези, за които не са налице основания за отказ, а за другите - след отстраняване на недостатъците. Даденото тълкуване в касационната жалба, че заявлението следва да се разглежда винаги в цялост, не съответства на разпоредбите на чл.30 и 31 от Функционалните спецификации, също така не е съобразено с чл.335 от Закона за електронните съобщения, предвиждащ отговорност за нарушение на издадените въз основа на него актове, каквито са посочените спецификации.

По тези съображения не е налице противоречие на чл.36 от Общите условия на "Б." с чл. 30, ал.1 и 31, ал.1 от Функционалните спецификации, като одобряването на условията от Комисията за регулиране на съобщенията не е основание за изключване на административнонаказателната отговорност, определена в чл.335 от Закона за електронните съобщения, а разпоредбите следва да се тълкуват съобразно целта им, като се отчита нормативния характер на Функционалните спецификации, относим към всички доставчици на мобилни услуги.

Правилни са доводите на СРС, че за 14 от номерата не е имало основание исканото удостоверение да не бъде издадено в 2-дневен срок от заявлението и след като това не е направено, налице е нарушение на тази разпоредба, за останалите два номера, за които е налице основание за отказ по чл.30, ал.1 от Функционалните спецификации, само в тази част заявлението да се преценява като нередовно, а не в цялост, като се издаде исканото удостоверение за останалите номера - в двудневен срок от депозиране на заявлението.

По горните съображения неотнормими са доводите в жалбата, че със заявлението е направено искане за издаване на едно удостоверение, и поради нередовност по договорите за два от мобилните номера, същото е следвало да бъде издадено след като са депозирани съответните предсрочно изискуеми такси, предвид императивното законово изискване за издаването на удостоверението в срок от 2 дни от заявлението, в случай, че са налице основанията за това.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че правилно с атакуваното в настоящото производство решение на СРС е потвърдил НП, същото следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.09.2010г. по НАХД № 727/2010 г. на С районен съд, НО, 98 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.